

Arrest

nr. 226 797 van 27 september 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 april 2019 tot de weigering van onbeperkt verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die loco advocaat R. VANDER SCHELDE verschijnt voor verzoeker en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 februari 2019 vroeg verzoeker een verlenging van de verblijfsmachtiging verstrekt op grond van de artikelen 9bis en 13 van de Vreemdelingenwet en verzocht hij om een machtiging tot verblijf van onbeperkte duur. De verlenging van de machtiging werd toegestaan voor een jaar, doch het onbeperkt verblijfsrecht werd geweigerd.

Op 9 april 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van de aanvraag om een machtiging tot verblijf van onbeperkte duur.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Naam, Voornamen: N., A.

Nationaliteit: Marokko
Geboren te O. op [...]1968.
Verblijvende te : [...] ANTWERPEN

Weigering onbeperkt verblijf

Gelieve betrokkene in kennis te stellen van het feit dat zijn aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 07/02/2019 wordt verworpen om de volgende reden(en):

• *De aanvraag is voorbarig:*

Betrokkene verblijft geen 5 jaar ononderbroken in het Rijk. Deze periode is te kort om na te gaan of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden op een duurzame manier worden ingevuld."

2. Onderzoek van het beroep

In het eerste en tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij licht het eerste en tweede middel toe als volgt:

"a. De Dienst Vreemdelingenzaken voert volgende motivatie aan in haar brief dd. 9 april 2019 met betrekking tot de weigering van een onbeperkt verblijf: "betrokkene verblijft geen 5 jaar ononderbroken in het Rijk."

Aangezien artikel 13 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de machtiging tot verblijf van onbeperkte duur verstrekt wordt bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd en aldus geen toepassing maakt van de voorwaarde dat deze periode ononderbroken dient te zijn, motiveert de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf haar beslissing tot weigering op foutieve wijze met dien verstande dat ze aan het desbetreffende wetsartikel een andere betekenis toekent dan uitdrukkelijk bepaalt in het artikel. In casu betekent artikel 13 van de voormelde wet dat verzoeker enkel dient aan te tonen dat hij 5 jaar verbleven heeft op het grondgebied zonder dat hij dient aan te tonen dat dit op ononderbroken wijze was.

Tweede middel:

b. Verzoeker is ingeschreven sedert 6 juli 2011 in het vreemdelingenregister en is in de periode tussen 6 juli 2011 en heden steeds in het bezit gesteld van een verblijfskaart A (beperkt verblijf) dan wel een bijlage 15 in afwachting van de verlenging van deze kaart. Momenteel verblijft verzoeker meer dan 5 jaar, zoals vereist in artikel 13 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het Rijk."

Artikel 13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1

Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode geldt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet

aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

[De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7°, bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, dienen eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.](1)

In afwijking van het derde lid, wordt op de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, en op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, de in het zevende lid voorziene bepaling toegepast.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10bis, §§ 1 tot 4, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2

Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 2bis (opgeheven)

§ 3

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

- 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;
- 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoeld familielid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.

§ 4

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden:

- 1° er wordt op basis van § 3 een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;
- 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;
- 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;
- 4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;

5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 3, kan de minister of zijn gemachtigde dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 5 (opgeheven)

§ 6

Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast. De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.”

Uit het voormelde artikel blijkt dat een machtiging tot verblijf op grond van artikel 13 van de Vreemdelingenwet in principe voor een beperkte tijd wordt verleend, “behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien”.

In casu heeft verzoeker een tijdelijk verblijfsrecht verkregen op grond van de artikelen 9bis en 13 van de Vreemdelingenwet op 5 april 2011. Dit verblijfsrecht werd blijkens het administratief dossier vele jaren verlengd, telkens voor een beperkte duur tot 10 februari 2016 (A-kaart). Op 17 januari 2018 nam de gemachtigde opnieuw een beslissing tot machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis en 13 van de Vreemdelingenwet geldig voor de duur van een jaar. Vervolgens vroeg verzoeker op 7 februari 2019 opnieuw een verlenging van de verblijfsmachtiging en verzocht hij om een verblijf van onbeperkte duur. De verlenging van de machtiging werd toegestaan voor een jaar, doch het onbeperkt verblijfsrecht werd geweigerd, aangezien verzoeker geen 5 jaar ononderbroken verblijf kan voorleggen.

Anders dan verzoeker, leest de Raad nergens in artikel 13 van de Vreemdelingenwet dat voor vreemdelingen die een verblijfsrecht hebben gekregen op grond van de artikelen 9 of 9bis en 13 van de Vreemdelingenwet er een machtiging tot verblijf van onbeperkte duur moet verstrekt worden bij het verstrijken van een periode van 5 jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd. Artikel 13 van de Vreemdelingenwet voorziet dit enkel voor personen met een verblijfsmachtiging of verblijfstoelating gestoeld op andere specifieke rechtsgronden, zoals onder meer de artikelen 9ter of 10 van de Vreemdelingenwet. De Raad volgt verzoeker dan ook niet dat de gemachtigde aan artikel 13 van de Vreemdelingenwet een andere betekenis heeft toegekend dan uitdrukkelijk wordt bepaald in het artikel. De gemachtigde heeft geen bijkomende voorwaarde van “ononderbroken” verblijf toegevoegd aan het bepaalde in artikel 13 van de Vreemdelingenwet omdat vreemdelingen die 5 jaar in België verblijven op grond van artikel 9bis iuncto artikel 13 van de Vreemdelingenwet geen recht op een verblijfsmachtiging van onbeperkte duur aan artikel 13 van de Vreemdelingenwet kunnen ontleenen.

Waar verzoeker in het tweede middel aanstipt dat hij sedert 6 juli 2011 in het vreemdelingenregister is ingeschreven en hij tot heden steeds in het bezit is geweest van een A-kaart, stelt de Raad op basis van het administratief dossier vast dat een onderbreking blijkt tussen 10 februari 2016 en een nieuwe verblijfsmachtiging in januari 2018, ook al blijkt uit een stuk in het administratief dossier dat de gemachtigde ook instructies had gegeven voor een verlenging van de A-kaart tot 10 februari 2017 “*maar niet uitgevoerd door Antwerpen (volgens Antwerpen kwam meneer niet meer opdagen)*”. Opnieuw stelt verzoeker dat hij bijgevolg aan de vereiste van artikel 13 van de Vreemdelingenwet voldoet. De Raad herhaalt evenwel dat in artikel 13 van de Vreemdelingenwet het principe wordt neergelegd van een verblijfsmachtiging voor een beperkte termijn, tenzij uitdrukkelijk anders wordt voorzien. Er wordt evenwel voor mensen die gedurende een periode van 5 jaar of meer een verblijfsmachtiging hebben gehad op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, niets uitdrukkelijk anders voorzien in artikel 13 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde zou evenwel in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid een onbeperkt verblijfsrecht als gunstmaatregel kunnen toestaan, maar een recht hierop kan niet uit artikel 13 van de Vreemdelingenwet worden afgeleid.

Een schending van artikel 13 van de Vreemdelingenwet kan niet aangenomen worden.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat op grond van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet de status van langdurig ingezetene moet worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, en die voldoet aan de voorwaarden van artikel 15bis, § 3 en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES